

4.
 Zatoraj bodi kmetski stan,
 Od vseh najbolj spoštovan!
 Ker na celem svetu ni dežele,
 Katere kmetske roke ne bi živele.
 F. M.

Proti žepnim tatovom. Proti malim žepnim tatovom po naših sejnih se zna človek že varovati, ker pozna njih navade. V drugih in velikih mestih je policija tudi že izdala celo vrsto "trikov" teh malih žepnih tatov. Težko pa se je braniti proti velikim spretnim tatovom. Neki londonski tajni detektiv pripoveduje: Občinstvo daje tatovom preveč lepih prilik k tatvinam. Tako dajo dame, ki nosijo majhne srebrne torbice in moške, ki nosijo preveč očitno svoje ure, igle in verižice, tatovom zelo lepo priliko k njihovim — praksi. Tatovi imajo svoje "trike". Če stopiš v tramvaj, v vagon v gneči in se primeš za jermen na stropu, tedaj pazi na človeka, ki pri vsakem najmanjšem tresljaju izgubi ravnotežje ter se zadene vate. Tudi se ogiblji človeka, ki ti diha v obraz, tako da se moraš obrniti od njega, nadalje onega, ki ti stopa na noge ali te na drug način otežuje. S tem hoče le od sebe odvrtiti tvojo pozornost. Medtem ko te suje ali na drug način nadleguje ter se vljudno opravičuje, pa gleda, kje imaš denar, da ti ga potem izmakne. Če imaš drago naprсно iglo, tedaj pazi na soseda, ki je v železniškem vozu zamišljen v velik časopis in ga nerodno obrača. Obrča liste, šumi s časopisom, da ti pade časopis na obraz, — in predno se ogneš, ti izgine draga igla. Cela skrivnost žepnih tatov tiči v njih neverjetni hitrosti. Najboljši tatovi kravatnih igel so ženske. V Londonu so to zelo krasne, elegantne dame, ki "delajo" po noči. Njihova praksa obstoji v tem, da se poskušajo — seznaniti. Navadno delajo dve tatici skupaj. Dve dami gresta po ulici, eni spodrsne ter pade. Njena spremljevalka ji hoče pomagati, tudi pri tem je zelo nerodna. Pride mimo gospod, vzdigne galantno damo, ki se mu vljudno zahvali ter postane vsa rdeča. In ko gre nato vljudni gospod naprej, zadovoljen s svojim vitežtvom, je — lažji za denarnico, iglo ali uro. Eden izmed najnevarnejših londonskih tatov dela s pomočjo diamantnega prstana. Del ruba, s katerim je diamant obdan, je ostro nabrušen in s tem prereže tat v gneči žep svoje žrtve te se polasti denarnice.

Kolera se je pričela zopet širiti po Ruskem. Ta ošabna, v kulturnem oziru še vedno napol azijska Rusija, ki hoče ves svet spraviti pod svojo knuto, naj bi raje izboljšala in pomnožila svoje bolnišnice, da ne bi bila pravo gnezdo boleznin in kužna nevarnost za vso Evropo.

Vihar. Iz Londona poročajo, da je vihar povzročil v državi Kentucky mnogo škodé. Tako je bila vsa okolica mesta Hendersona težko poškodovana. Tudi več oseb je izgubilo svoje življenje. Dospel je našli 5 mlričov. Prizadeta škoda pa znaša več milijonov kron.

Rudarska smrt. Grozovita rudarska nesreča se je zgodila v rudniku „Rathauswerk“ pri Salzburgu, v katerem se koplje zlato. Strupeni plini so se namreč razstrelili. Takoj je 7 rudarjev zadušilo. Ko so prišli ostali rudarji svojim tovarišem na pomoč, zadušilo se je v strupenih plinih še 4 rudarjev, tako da je pri tej grozni rudniški nesreči izgubilo 11 rudarjev v svoje življenje.

Smrt vsled zavžitih gob. Iz Oppelna poročajo: Štirje otroci mesarja Bertzika, ki so s svojo dekle na počitnicah v Karlsruhe, nabrali so v gozdu gobe, jih kuhali in pojedli. Ali bile so strupene gobe in nesrečni otroci so kmalu nato umrli v groznih bolečinah.

Velik požar. Iz Königsberga poročajo, da je izbruhnil na skladišču lesa tvrdke Albriecht & Lewandowski ogenj, ki se je grozovito hitro razširil. Razven gasilcev so tudi 3 stotnije pjo-nirjev gasile. Zgorelo je več kot 200.000 brzo-javnih drogov.

Grozni umor. Ruski listi poročajo o sledečem strašnem zločinu: Neki živinski tržec iz Uralska se je s svojo hčerko vračal iz sejma domov. Ko sta tako šla skozi neki gozd, je opazil oče, da se nekdo plazji za njima. Oče je izročil denar, ki ga je imel seboj, svoji hčerki

in ji je naročil, da naj gre hitro dalje do strica, ki je v bližini stanoval, on pa da se že na kak način obrani napadalca. Deklica je letela naprej, kmalu nato je zaslislala za seboj obupen klic. Bila je tako prestrašena, da se ni niti upala nazaj ozreti. Vsa prestrašena in zasopla priletela je do hiše svojega strica. Pri stričevih našla je doma samo teto, katera jo je skušala pomiriti in jo je končno spravila spat k svoji hčerki v posebno sobico. Vsled silne razburjenosti revica seveda ni mogla zaspati. Slišala pa je, da se je vrnil stric domu in je rekel polglasno k teti: „Ubil sem ga, toda denarja nisem našel.“ Ko je deklica slišala te besede, je revica takoj spoznala, da je bil sam stric morilec očeta. Zato je potihoma vstala iz postelje, skočila skozi okno in letela naravnost v mesto, kjer je vso stvar orožnikom naznanila. Medtem pa je teta povedala stricu, da je prišla bratova hči in da spi v sosedni sobi. Takoj sta si domislila, da je možev brat izročil denar za prodano živino svoji hčerki in da ga ima ta pri sebi na postelji. Podivjani zločinec se je splazil v sobo in je mahnil s sekiro po deklici, ki je spala na postelji; ali umoril je tako — svojo lastno hčer, mislil je, da je to njegova nečakinja. Tedaj pa je tudi že prišlo iz mesta orožništvo, ki je aretiralo moža in ženo ter je odpeljalo v ječo v Uralsk.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zakaj se skrivate? Pravijo, da smo „denuncijanti“, ker nastopamo odločno proti srbo-filski gonji na Slovenskem. Gospodje prvaki, to je psovka, ki pa v teh resnih časih nima nobenega pomena! Proti Principu in Cabrinoviču ter njegovim slovensko-srbskim prijateljem in zagovornikom sme in mora biti vsakdo „denuncijant.“ To je eno! Sicer pa slovenski prvaki nimajo prav nobenega vzroka, delati se tako nedolžne. Koliko časa pa je od tega, kar je dr. Fermevc s svojimi prijatelji po Ptuj u nabiral denar za „srbske brate“, kiso nam zdaj umorili našega prestolonaslednika? Koliko časa je od tega, da so se iz „Narodnega doma“ in iz Mahoričeve krme čuli klici: Živela Srbija!? Ali ni prišel sam slovenski vseučiliški profesor dr. Murko v ptujski „Narodni dom“ predavat o „bratih Srbih“?! Ali mislijo gospodje, da smo vse to pozabili?! . . . Zdaj se delajo lepo patrijotične, ker jim teče voda v grlo, ker se bojijo, da bi ljudstvo vsem srbofilskim izdajalcem pokazalo hrbet. Ali to umivanje zamorcev po prvaških listih nima nobenega pomena in uspeha. Istotako brezpomembno pa je podlo psovanje vseh tistih, ki se ne strinjajo s srbskimi morilskimi nazori!

V „Slov. narodu“ zaganja se dr. Gosak v ptujske Nemce in naprednjake, katere imenuje seveda vse po stari svoji prvaški navadi „nemčurje“, in pere svojega solicitorja Polanjka ter sodniškega pisarja Frasa. Pravi, da sta obadva le „žrtvi podlega denuncijantstva.“ Gospodi pri „Slov. narodu“ povemo odkrito, da nimamo prav nobenega vzroka, govoriti o tej zadevi, predno je govorila sodnija.

Dobre matere skrbijo, da dobijo njih otroci tečna, ugajajoča in dobra sladka jedila za večerjo. Z malim trudom, malo denarja in mnogo uspehom se narade najboljša sladka jedila dr. Oetkerjevim puding-prahom. Dobi se v različnih vrstah okusa, kakor: vanilje, maline, mandelj, citrusa, čokolada in dopade otrokom najbolj. Naredi se iz vrstna večerja iz enega zavitka puding-praha à 15 vit. h kateremu se da 1/2 litra mleka, 2 jajci in 5 dg sladkorja. Ker se tak puding prinese z sadnim sokom ali vrhnjem, zboljšajo ti dodatki elastnost in redilno vrednost tega pudinga.

Sicer pa naj bodejo gospodje od Mahoričeve klike prepričani, da bi marsikdo od njih že davno sedel pod ključem, ko bi mi bili res taki „podli denuncijanti“, za katere nas srbo-filski listi popisujejo. Pa mi smo bili doslej potrpežljivi. Ali tudi ta naša potrpežljivost ima svoje meje.

Johann Puch †. V Zagrebu zadela je srčna kap znanega štajerskega industrijca Johana Puch. Pokojnik bil je eden najznamenitejših mož, kar jih je porodila štajerska zemlja. Bil je l. 1862 kot kočarski sin v sv. Lovrencu v slov. gor. rojen. S 15. letom bil je že ključarske obrti prost. Potem je prišel k vojaščini (k artiljeriji) in stopil pozneje v Gradcu kot ključarski pomočnik v neko kolesarsko delavnico. Tam se je kmalu izučil za spretnega mehanika. Poskusil je še razne druge delavnice, napravil večje potovanje v Nemčijo in uresničil potem lastno delavnico za popravljanje koles. Iz te delavnice razvile so se velikanske tovarne, ki so po vsem svetu pod imenom Puch znane. Pokojnik bil je vedno jako ljubeznjiv človek in je prihajal prav rad na Spodnje-Štajersko. Čast mu! N. p. v m.!

Ptujski sejmi. Na konjski in goveji sejem dne 21. julija prignalo se je 142 konjev in 906 kosov govede. Na svinjski sejem dne 22. julija pa se je prignalo 644 svinj. Prihodnji konjski in goveji sejem se vrši dne 4. in 5. avgusta, prihodnji svinjski sejmi pa dne 29. julija ter 4. avgusta 1914.

Sejem v Ormožu. V pondeljek dne 27. julija vrši se v Ormožu rad obiskani Jakobiseje m. Na ta sejem se prižene ponavadi 900 do 1100 kosov govede. Tokrat pride na sejem le štajerska živina.

V Marenbergu ustanovili so vojaško veteransko društvo. V društveno vodstvo so bili izvoljeni sledeči gospodje: davčni oskrbnik Jos. Kahler kot načelnik, nadalje F. Brudermann, Anton Piber, F. Huber, H. Deutschmann, A. Brudermann, Jos. Meze, M. Snobe, A. Kafel, Jos. Russ, A. Petschaller in Joh. Schucher; za praporščne častnike gg. Al. Seebacher, F. Duk in A. Flucher. Društvo šteje že 55 članov.

Slaba letina nas zopet čaka, ako ne postane vreme boljše. Deževanje zadnjih tednov napravilo je grozovito veliko škodo. Vinogradi, ki so začetkoma tako lepo kazali, so pod večno

Valona v Albaniji.

V nemirih in bojih novo uresničene države Albanije se čuje zopet mnogo o epirotični nevarnosti. Epiroti, to so grški ustaši, ki hočejo del Albanije v prid Grški odtrgati, marširajo namreč neovirano naprej. Knez albanski nima dovolj vojaštva, da bi jim to napredovanje zabranil. Tako so epiroti prišli že blizo mesta Valone in grozijo, da bodejo to mesto zavzeli. V okolici Valone so se vršili že boji z ustaši. Dva italijanska parnika sta na poti, da vzameta laške podnike na krov. Valona leži na Jadranskem morju. Mesto in a okoli 6000 prebivalcev, ki se pečajo več-

Ansicht von Valona in Albanien

noma s trgovstvom. Mesto je tudi sedež grškega nadškofa ter večih evropskih vicekonzulov.

mokroto hudo trpeli. Zadnje dni pa so se celo vsled večnega deževja pričeli haložanski hribi kar premikati, kakor da bi bil potres. Na raznih krajih se je zemlja odtrgala in z njo celi kosi vinogradov. Mnogo cest je istotako uničenih. Škoda je jako velika in obupanje prizadetega prebivalstva vedno hujše. Istotako napravilo je deževje v raznih drugih krajih mnogo škode. Drava je parkrat grozovito narasla in napravila zlasti v hajdinski fari (posebno v Slovenji vasi), pa tudi na Dravskem polju veliko škodo. Ko bi ne bila svoj čas v deželnem zboru svojeglavna, brezvestna slovenska obstrukcija, bi bila Drava večinoma že regulirana in nevarnost odpravljena. Začasa volitev so hodili slovenski poslanci po vseh krajih in koncih in so ljudstvu vse mogoče obljubovali. Zdaj pa ne pride živ krst pomagati, ko je beda in revščina vedno večja. Istotako stoji stvar tudi s Pesnico. Od vseh krajev nam prihajajo poročila, kako je Pesnica zopet napravila škodo. Kdo je vstavil regulacijo Pesnice? Slovenski poslanci s svojo brezvestno deželnozbornsko obstrukcijo! Beda je velika, — pomoč pa mala! To je usoda slovenskega kmetškega ljudstva, ki je duševno tako zanemarjeno, da voli še vedno lastne svoje rabelje za poslance!

Slovenski „Srb“. Zaradi odobravanja umora nad našim prestolonaslednikom uvedla se je proti c. kr. užitninsko-davčnemu uslužbencu Vinkotu Pliveršek v Laškem sodnijska preiskava.

Pozor, po umjih prizadeti posestniki! V zadnjih dneh je napravilo deževje zlasti v Haložah velikansko škodo. V mnogih krajih je zemlja z deli vinogradov, s poslopji, viničarijami, prešami itd. zdrsnila v dolino. Vsak posestnik, ki je prizadet, naj se obrne do pristojnega občinskega predstojnika, ki mora potem napraviti prošnjo na štajerski deželni odbor (Landeskulturamt) v Gradcu. Potem pride deželni kulturni inženir, ki si ogleda škodo ter jo oceni. Torej pozor, posestniki!

Iz Trbovelj se poroča, da je bilo več nahujskanih rudarjev s svojim voditeljem Francom Surjan zaradi veleizdajalskih klicov in odobravanja umora nad prestolonasledniško dvojico zaprtih in okrožni sodnji oddanih.

Tatinska ciganka. Šele 17 letna, ali zaradi tatvine že predkaznovana ciganka Liza Jungwirt vtihotapila se je v Šoštanju v hišo raznih posestnikov in je kradla, kar ji je prišlo pod roko; oddali so jo okrajni sodnji.

Pri „sedmini“ v neki gostilni v Šoštanju po pokojni posestnici Tereziji Lah iz Topolšice se se fantje napili. Obiskali so potem še gostilno Žagar v Topolšici. Tam sta se posestnika Anton Dreu in Johan Dub sprla; hitro sta tudi potegnila nože in sta drug drugega smrtono- varno ranila.

V pijanosti padel je pri Šoštanju tesar Fr. Lenko iz poda; ranil se je tako težko, da je drugi dan umrl.

Napad na vojaško skladišče v Celju? Iz Celja se poroča: Dne 17. t. m. opazila sta na straži stoječa vojaka Ferdinand Braznik in Franc Kočmaj deželnozbornega inf. polka št. 26, da se je za nekim grmovjem v bližini vojaškega skladišča za strelivo pri Celju neki neznanec skrival. Ko je vojak „Halt!“ zaklical, vrvel je neznanec kamen proti njemu. Iskali so takoj po vsej okolici, pa storilca niso mogli zasačiti. Proti večeru je baje celo nekdo iz puške v oddaljenosti kakih 250 korakov na vojaško stražo ustrelil.

Stekli psi. V Mariboru bili so občinski sve-

tovalec g. Jos Franz in dva njegova nastavljenca od malega psička ugriznjena. Psička so ustrelili in dognali, da je bil stekel. Psiček je bil brzkone od kakega drugega steklega psa ugriznjen. G. Franz in njegova nastavljenca sta se takoj v Pasteurjev zavod na Dunaj odpeljala.

Muhe smrtono varno ranile. Branjevki Marija Kranjc in Ana Šerek iz Brega pri Celju bili sta pri nekem izletu od velike množice mesnih muh napadene in do Celja zasledovane. Bili sta tako opikani, da se je moralo po zdravnika poslati. Ta je konstatiral zastrupljenje krvi.

Samomor. V Mariboru prerazala si je 37 letna žena trgovskega sluga Ana Beigot vrat. Vzrok samomora ni znan.

Žepni tat. Ob priliki zadnjega živinskega sejma v Šoštanju zgodilo se je več žepnih tatvin. Orožniki so aretirali znanega hrvatskega tata Ivana Sprema. Ta je že l. 1913 z dvema tovarišoma v Sv. Jurju na j. izvršil mnogo tatvin in je potem zbežal na Hrvatsko. Govorilo se je, da je še isti dan tudi v Zagrebu izvršil večjo tatvino denarja. Vjeli so ga in sodnija ga je obsodila na 6 let ječe. Ta kazen se je zdelo Spremu previsoka, kajti vložil je rekurz. In podal je dokaze, da ni bil na dan tatvine v Zagrebu, marveč v sv. Jurju, kjer je na sejmu kradel. Bil je zaradi zagrebške tatvine v resnici oproščen.

Iz Koroškega.

Na taboru v Sv. Jakobu v Rožu so kranjski hujskaci vprizorili grozovito gonjo proti nemškim in naprednim Korošcem. Saj so to lahko storili, ker so bili sami med seboj, medtem ko so orožniki z bajoneti stražili, da ja ne bi prišli pravi Korošci na tabor. „Tabor“ je bil smešen, to je gotovo. Kajti ako nimajo naši klerikalci pomoči iz Kranjske, potem so zanič in ne dosežejo nič. Dokaz temu že dejstvo, da so vsi njih voditelji razven nemškega odpadnika Grafenauerja sami Kranjci, ki so prišli na Koroško svoje žaklje polniti. . . . No, naj bode kakor hoče! Koroška potrpežljivost ima tudi svoje meje in prišel bode čas, ko si bode koroško ljudstvo samo pomagalo. Tabor v Sv. Jakobu in ednake hujskarije ne bodejo tako hitro spreminile dušo poštenega koroškega ljudstva, ki se nikdar ne bode vdinjalo tisti kranjski bandi, katera je v zvezi s srbskimi kraljemorilci!

Pri taboru v sv. Jakobu so prvaški zagriženci pokazali svoje srbske navade tako drastično, da so neko nabiralno puščico ukradli in oropali. No, tele stvari se učijo na teh slovenskih priredbah! Sram jih bode! Vse drugače pa se je godilo nekemu pristašu „Šmira.“ Ta, neki hlapec Miloš Šmidhofer, prišel je ob priliki tabora slučajno tudi v nemško gostilno Schuster v sv. Jakobu v Rožu. Tam je pustil na mizi svojo denarico ležati. Ko je čez nekaj časa zopet od „tabora“ prišel, našel je denarico nedotaknjeno na mizi, kjer jo je bil pozabil. Ta možakar je ravno v zadnji številki „Šmira“ nekega poštenega moža blatil, kateri ga je raztrganega, ušivega in od lastnega očeta zapuščene sprejel; po prvaški navadi zahyhal se mu je z nehvaležnostjo in lažnjivimi napadi. Zdaj pa je moral ta človek poštenost in odkritosrčnost „nemškutarjev“ priznati. To je razlika med „belim“ in „črnim“!

Jarc — med koroškimi ovčami. Pišejo nam: Kranjci niso imeli nikogar drugega, da bi ga poslali na tabor v Št. Jakob, nego — Jarc. Nekateri naši domačini ne bodejo vedeli, kaj je „jarc“ (po nemško = Widder) . . . Brejec in Jarc in koroške ovčice . . . no, to bode dalo lepi „fosel“ . . .

Delavstvo proti kranjskim hujskacem. Nemška delavska stranka imela je te dni v Oberrainu pri Fürtnitzu jako dobro obiskano zborovanje, na katerem se je sprejelo sledečo rezolucijo ednoglasno (tudi navzoči slovenski klerikalci niso proti glasovali): „Danes mnogoštevilno zborujoči delavci in kmetje slovenskega plemena protestirajo proti poskusom kranjskih v deželi tujih agitatorjev, da bi nas popolnoma Nemcem prijazne Korošce zoper koroško deželno edinost in zoper nemško prebivalstvo nahujskali. Mi zahtevamo nemški uradni in šolski jezik in se izrekamo zoper poskuse vlade, da bi za nas nerazumljivi kranjski (novoslovenski) jezik slovenskim prebivalcem Koroške vsilila. Protestiramo nadalje odločno proti nastavljanju v deželi tujih kranjskih in čeških uradnikov ter uslužbencev po Koroškem. Slovansko, pretežno Nemcem prijazno prebivalstvo na Koroškem zahteva od nemških strank, da z večjo odločnostjo obvarujejo od nas zaželjeni nemški značaj Koroške.“

Štrajk. V rudniku grofa Henckel v St. Štefanu i. L. štrajka 500 rudarjev. Mir se doslej še ni motil. Oblast je poslala tja mnogo orožništva.

Iz Beljaka se poroča, da se je podrl zgodovinski stolp razvaline Landskrone.

Poskušeni samomor. V Raiblu poskusil se je neki domobranski infanterist s svojo službeno puško ustreliti. Pognal si je več krogelj v prsa; težko ranjenega odpeljali so v bolnišnico.

Nevaren človek. V Eberndorfu zaprli so mnogokrat že predkaznovanega, v Železno Kapljo pristojnega krojaškega pomočnika Adalberta Mörth zaradi javnega nasilstva, sleparije, odobravanja sarajevskega umora in še nekaj drugih zločinov.

Solnčni pik. Pri vožnji na kolesu v okolici Trbiža zadeli je gdč. Elzo Brandl iz Ljubljane solnčni pik. Padla je nezavestna iz kolesa. Doma ji je postalo kmalu boljše.

Pozor na jagode! 8 letni šolar Feri Peutz v Kaplji v Rožni dolini šel je pr. kr. v gozd črne jagode nabirati. Ko je prišel domu, je zbolel. Povedal je, da je v gozdu padel Pet dni dolgo ležal je v krču z otrpnelimi udi. Potem je revčev v hudih bolečinah umrl. Nesrečni deček je v gozdu strupene jagode jedel.

Požar. V Prielu pogorelo je dehantovo gospodarsko poslopje, v katerem se je nahajalo tudi jako veliko mrve in slame. Škoda, ki jo trpi cerkev, znaša 6000 K, medtem ko je bilo poslopje na 5000 K zavarovano. Najemnica poslopja, gospa Justina Graf pa ima za 6.800 K škode, medtem ko je samo za 4000 K zavarovana. To poslopje je že tretjič pogorelo.

Samomor. Zastrupil se je z lizolom agent Pavel Rebič v okolici Celovca. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je pa umrl.

Zalostna usoda. Hlapcu Andreju Tutscher v Gutteringu izbilo je v gozdu padlo drevo eno oko. Ze lani bilo je hlapcu pri delu eno oko težko ranjeno. Dva meseca po zdravljenju izgubil je zdaj drugo oko.

11 letna požigalka. V gospodarskem poslopju posestnice Bautnik v Nagri nastal je ogenj, ki je vpepelil tudi sosedna poslopja. Tudi je zgorelo mnogo krme, žitja, svinjskega mesa, pohištva, dve kravi in 1200 kron denarja. Škode je torej za 10.000 kron. Ogenj je napravila neka 11 letna deklica iz hudobije. Najprej je obdolžila nekega laškega delavca požiga. Zločinski otrok se je klatil štiri dni in noči po gozdu in se hranil zgolj z jagodami. Svoje dejanje je že priznala.

Zastrupljenje z jagodami. 3 in pol letni

Cilj naših želj

leži mnogokrat v jako veliki daljavi. Ali vkljub temu ga lahko dosežemo, ako imamo potrebno potrpljenje, delavsko moč, vstrajnost in zdravje. Zlasti zdravi moramo biti, da zamoremo sveže svojemu cilju nasproti iti, moramo svoje zdravje proti vsem napadom varovati, ki jih prinesejo prepih, prehlajenje in mokrota. Pri temu nam dobro služi Fellerjev dobro dišeči rastlinski esenc-fluid z zn. „Elsa-fluid.“

Pri influenci, bolečinah v vratu, težkem požiranju, hripavosti, zaslinjenju in praskanju v

vratu izkazal se je kot slane raztopivši, kašelj odpravljajoči in antikataralni. Tudi pri drugih bolečinah je zanesljivi pomočnik. Jako zanimiva so poročila vseh oseb, ki so Fellerjev „Elsa-fluid“ rabile. G. Franz Paul, Leoben, Pertertunerstraße št. 20, Štajersko, piše: „Moja žena trpela je dalje časa na slabosti oči, tako da skoraj nič več vidila ni; zdaj pa ima vsled rabe Vašega „Elsa fluida“ zopet zdrave, v vidu krepke oči. Pri meni samem odpravil je Vaš „Elsa-fluid“ dolgoletne bolečine v prsih, medtem ko je moji hčerki okrepčal lase in povzročil bogato rast las. Prosim pošljite mi zopet 12 steklenic tega izbornega, osvežujočega in okrepujočega doma-

čega sredstva. Fellerjev staroznani „Elsa fluid“ naj bi imeli naši čitatelji vedno pripravljene, ker stane 12 steklenic vendar le 5 kron franko. Tudi naš prebavni aparat, naš želodec in naše črevesje naj bi vedno zdrave ohranili; pri pomanjkanju apetita, pečenju, zapiranju, bluvanju in napepanju služijo nam dobro Fellerjeve Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa-kroglice.“ 6 škatlic stane samo 4 kron franko in se jih ravno tako kakor fluid le od apotekarja E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko) pristne dobi. Našim čitateljem priporočamo, da imajo vedno oboje v hiši.